

"Son dəfə zəng vuranda dedi ki, ana, Şuşanı azad etməyə gedirik"

İliq, xəfif külək əsir. Havadan payız qoxusu gəlir. Döyüş və ömür yolu haqqında yazmaq istədiyimiz Vüsal Teymurov da elə ilıq payız günlərinin birində - 8 noyabr 2020-ci ildə Şuşa şəhəri uğrunda gedən döyüşlərdə şəhid olub. İndi Şuşada da payızdır. Artıq Qarabağın bu gözəl guşəsində atəş səsləri eşidilmir. Hər tərəf sakitliyə bürünüb. Şuşa uğrunda şəhid olanların ruhları kimi...

Çox da darısqal olmayan məhəllələrdən keçib kövrək addımlarla Vüsalın doğulduğu həyətin giriş qapısına yaxınlaşıırıq. Ürəyimizi həyəcan bürüyür. Şəhidlər haqqında yazmağa gedəndə həmişə bu cür qəribə hisslər keçiririk. Darvazanın ətrafında Vüsala həsr olunmuş xatirə guşəsi düzəldilib, divarlara mərmər vurulub. Hasarın yuxarisından Azərbaycan və Türkiyənin bayraqları asılıb. Aşağıdan isə iki qardaş ölkənin bayraqlarının rənginə bənzəyən güllər əkilib. Vüsalın da şəkli mərmərə hopdurulub.

Qapını astaca döyürük. Bizi Vüsalın anası Naidə xanım qarşılayır. İçəri ayaq qoyan kimi şəhid döyüşçünün şəkillərini görürük. Otaqların divarlarında Vüsalın müxtəlif ölçülərdə şəkilləri asılıb. Valideynləri gözlərini övladlarının şəkillərindən çəkmirlər. Naidə ana bir vaxtlar əyninə geyinib vuruşduğu, şəhid olduğu hərbi formanı divardan alıb mizin üstünə qoyur. Deyir ki, ermənilər oğlumu Şuşada, köhnə yanacaqdoldurma məntəqəsinin yaxınlığında güllə yağışına tutublar. Düşmənin əvvəlcə onun ayağından, sonra isə sinəsindən vurub. Oğlum ayağından yaralansa da, uzandığı yerdə qalmayıb. Ayağa durub düşmənin üzərinə irəliləmək istəyib. Həmin anda ermənilər onun sinəsini nişan alıblar.

Ötən ilin noyabrında şəhid ailələrinin bir qrupunu Şuşaya aparmışdılar. Oğlumun şəhid olduğu şəhərə yaxınlaşdıqca həyəcan keçirirdim. Şükürlər olsun ki, ayağım övladımın şəhid olduğu torpağa dəydi. Bundan Vüsalın da ruhu şad oldu. Xatırladım ki, Vüsal döyüşə gedəndən sonra sonuncu zəngini də Şuşadan etmişdi. Demişdi ki, ana, halallıq ver, biz Şuşa uğrunda döyüşə gedirik. Sonra oğlumdan zəng gəlmədi. Noyabrın 8-də Vüsal yuxuma girmişdi. Gördüm ki, su içir. Mənə də deyir ki, ana, su ver içim. Mən də ona su verdim. Doyunca içəndən sonra Vüsal çıxıb getdi. Şəhər yuxudan ayılanda ürəyimə damdı ki, Vüsal şəhid olub. Artıq döyüşlər dayanmışdı, düşmənin məğlub olmuşdu. Oğlumdansa bir xəbər çıxmırdı. Ümid edirdik ki, bəlkə yaralıdır, bu gün-sabah sağalıb qayıdar. Günlər keçdikcə narahatçılığımız artırdı. Noyabr ayının 13-də telefonuma tanımadığım nömrədən zəng gəldi. Vüsalın Şuşa uğrunda gedən döyüşlərdə şəhid olduğunu dedilər. Soruşanda öyrəndim ki, oğlum noyabr ayının 8-də - yuxuma girən günü şəhid olub. Deməli, övladların ölümü analara əyan olurlmuş... Naidə xanım kövrəlir, danışa bilmir, dili sözə yatmır. Şəhidin atası Zakir Teymurov həyat yoldaşının söhbətini davam etdirir. Deyir ki, Vüsal Şuşa uğrunda gedən döyüşlərdə şəhid olmuşdu. Valideyn üçün övlad itirməkdən ağırılı heç nə yoxdu. Göz yaşlarımızı hakim ola bilmirdik. Təsəllimiz yalnız o idi ki, Vüsal torpaqlarımızın azadlığı

uğrunda şəhid olub. Acı göz yaşları içində övladımızı Badamdar qəsəbəsidəki Şəhidlər xiyabanında torpağa tapşırıdılar.

Teymurov Vüsal Zakir oğlu 1991-ci il martın 4-də Bakı şəhərində anadan olub. 1997-ci ildə Badamdar qəsəbəsidəki Tofiq Məmmədov adına 239 nömrəli orta məktəbdə oxuyub. 2008-ci ildə orta məktəbi yüksək qiymətlərlə bitirərək Azərbaycan Kooperasiya Universitetinə qəbul olub. 2012-ci ildə ali təhsilini başa vurduqdan sonra hərbi xidmətə çağırılıb.

Torpaqlarımızın işğalı ilə barışmayan Vüsal Vətən müharibəsi başlayanda könüllü olaraq döyüşlərə yollanıb. Onun ilk döyüşü Füzuli rayonunda olub. Füzulidən başlayan döyüş yolu Xocəvənd, Cəbrayıl, Zəngilan, Qubadlı rayonlarından keçib. İrəli atdığı hər addım onu Şuşa uğrunda gedəcək döyüşlərə yaxınlaşdırıb.

Noyabrın ilk günləri idi. Artıq döyüşlər böyük strateji əhəmiyyətə malik olan Daşaltı kəndi uğrunda gedirdi. Kəndin strateji əhəmiyyətini yaxşı bilən ermənilər ciddi müqavimət göstərirdilər. Amma işğalçıların müqaviməti mənasız idi. Çünki onlar artıq məğlubiyyət girdabına yuvarlanmışdılar. Qızgın döyüşlərdən sonra Daşaltı kəndi düşməndən azad olundu. Artıq Vüsal Şuşa uğrunda vuruşurdu. Gurlayan atəş səsləri dağı-daşı yerindən oynadırdı. Şuşanı azad edəndən sonra Vüsal Cıdır düzünə çıxmağı, İsa bulağından su içməyi, şəhərin gözəl mənzərələrinə baxmağı arzulayırdı. Təəssüflər olsun ki, Vüsal bu günü görə bilmədi, arzularına qovuşmadı. Noyabrın 8-də Şuşanın azad olmasına, bəlkə də dəqiqələr qalmış düşmən gülləsinə tuş gələrək şəhid oldu.

Ərazi bütövlüyümüzün təmin edilməsi uğrunda gedən döyüşlərdə göstərdiyi qəhrəmanlığa görə Teymurov Vüsal Zakir oğlu ölümündən sonra Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin müvafiq sərəncamları ilə "Vətən uğrunda", "Füzulinin azad olunmasına görə", "Qubadlının azad olunmasına görə", "Şuşanın azad olunmasına görə", "Döyüşdə fərqlənməyə görə" medalları ilə təltif olunub.

Evlərindən məhəlləyə qaranlıq düşəndə çıxdıq. Vüsalın xatirəsinə düzəldilmiş guşədə yanan gur işıq ətrafı nura boyayırdı. Yəqin ki, bu işığın şöləsi Şuşaya qədər gedib çatırdı. Xəfif, ılıq külək əsirdi. Havadan payız qoxusu gəlir. Vüsal da elə Şuşa şəhəri uğrunda gedən döyüşlərdə payız günlərində şəhid olmuşdu. Vətənin azadlığı yolunda canından keçmişdi...

V.MƏHƏRRƏMOV